

XXX.

Forslag til Lov

om

Forandring i Danske Lov 5—14—1 og dertil sig sluttende Lovbud.

(Forelagt af Indenrigsministeren i Landstinget den 5te Decbr. 1873.)

Danske Lov 5—14—1 og dertil sig sluttende Lovbud skulle fremtidig ikke være til Hinder for, at der ved Gjældsforpligtelser af enhver Art fastsættes saadanne Terminer for Betalingen saavel af Renter som af Hovedstol, som Parterne maatte forenes om.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Direktionen for Nationalbanken i Kjøbenhavn har i et til Indenrigsministeriet indgivet Andragende udtalt Duffet om, at der maa blive truffet Foranstaltning til Ophævelsen af Danske Lov 5—14—1 og de sig dertil sluttende Lovbud, saaledes at det i alle Arter af Gjældsforhold tillades Parterne frit at fastsætte, hvilke Terminer for Betalingen saavel af Renter som af Hovedstol de indbyrdes kunne forenes om.

Det er i saa Henseende anført, at det overordentlige, Søgnings til de øvrige Lieder af Aaret ikke lidet overstigende Begjer efter Circulationsmidler, der ifølge Erfaringens Vidnesbyrd pludselig, om end ganske midlertidig, viser sig her i Landet ved hver af de tvende halvaarlige Terminer i Juni og December Maaneder, vel hidtil stedse har kunnet afhjælpes, uden at de hermed forbundne Ulemper have medført nogen Standsning i Omsætningen, men at dog den stadige, stærke Tiltagen af Omsætningen lader befrygte, at betydelige Vanffeligheder, der ikke ville kunne fjernes uden særlige Foranstaltninger, meget let ville kunne opstaa, naar der samtidig med Terminsbehovet af andre Grunde indtræder overordentlige Tilstande paa Pengemarkedet, hvortil Omsætningsforholdene tør forventes

at ville faa en jævner, for stærkt indgribende Rystelser mindre udsat Gang, saafremt Rentebetalingerne saavel som de øvrige Betalinger efter de saakaldte staaende Obligationer ikke paa den Maade, som nu i Henhold til de foranførte Lovbud er Tilfældet, hindres til kun at kunne foregaa i de tvende halvaarlige Omslagsterminer, men i Stedet derfor fordeles ligeligt til de forskjellige Lieder af Aaret. Det kan vel forudsættes, at, selv om de faste Omslagsterminer ophæves, vil det dog ikke derfor, i alt Fald ikke i den nærmeste Fremtid, blive det Almindelige, at der vælges andre Terminer end de engang tilvante, men den givne Frihed maa dog antages efterhaanden at ville blive benyttet i et stigende Omfang, navnlig af de Kreditorer, der stedse maa tage Hensyn til den bedst mulige Ordning af den almindelige Pengecirculation, nemlig de større Pengeinstituter. Den bestaaende Indskrænkning er derhos i og for sig et lidet naturligt Baand paa Kontraktfriheden, hvilket der ikke skjønes at være tilstrækkelig Foie til at opretholde, efter at den nyere Lids Omsætningsforhold have fjernet den Lovgrund, der har bevirket dens Tilblivelse, og som maa søges i, at det i tidligere Lieder, da Krediten var mindre udviklet og flydende Kapital kun